

רע"פ 8261/14 - אלחרר מרדושי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8261/14

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן

המבקש: אלחרר מרדושי

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 2.11.2014 בעפ"ת 59659-07-14 שניתן על ידי כבוד השופטת הבכירה נ' אהד

בשם המבקש: עו"ד דוד גולן

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז בלוד (כב' השופטת הבכירה נ' אהד) בעפ"ת 59659-07-14 מיום 2.11.2014, במסגרתו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט לתעבורה מרכז בפתח תקווה (כב' השופט ר' רז) בתת"ע 2768-09-12 מיום 25.5.2014.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיפים 62(3), 64ב(א) ו-39 א לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: פקודת התעבורה) ותקנה 169 א לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: תקנות התעבורה). על פי עובדות כתב האישום, ביום 17.8.2012 בשעות הלילה המאוחרות, המבקש נהג ברכב בהיותו שיכור, כך שבדוגמה של אוויר נשוף נמצא ריכוז של 375 מיקרו גרם אלכוהול בליטר אחד של אוויר נשוף.

3. ביום 7.5.2014, לאחר שהסתיים שלב שמיעת הראיות, הורשע המבקש במיוחס לו בכתב האישום. לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים לעונש, בית משפט השלום לתעבורה גזר על המבקש עונש של חודשיים מאסר בעבודות שירות; 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים; פסילה לתקופה של 24 חודשים; פסילה על תנאי בת 4 חודשים למשך 3 שנים; וקנס בסך 1,500 ש"ח. המבקש ערער על גזר הדין לבית המשפט המחוזי וביקש להקל בעונשו עד כדי הסרת רכיב המאסר בפועל, וזאת משום שבתקופת עבודות השירות הוא לא יוכל להתפרנס ולדאוג למשפחתו. כן נטען כי בית משפט השלום לתעבורה בקובעו את מתחם הענישה, לא כלל את רכיב המאסר בפועל במסגרת אותו מתחם אלא מאסר על תנאי, ומכאן שנגזר עליו עונש בניגוד למתחם שנקבע. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של המבקש, וקבע כי אכן בית משפט השלום לתעבורה טעה בקביעת מתחם הענישה, אך טעה לקולה וכי היה עליו לקבוע כי על העונש להיות בין מאסר על תנאי למאסר בפועל, ולא רק מאסר על תנאי. בית המשפט המחוזי קבע כי השאלה אם לשלוח אדם למאסר בעבודות שירות או למאסר בפועל, תיבחן בין היתר על רקע כמות האלכוהול שנמצאה בגופו, עברו התעבורתי, נסיבות ביצוע העבירה, מצבו המשפחתי, ומצבו הבריאותי, אך אין מקום שלא ייגזר עונש שרכיב מאסר מצוי בו. בית המשפט מצא את תקופת המאסר בעבודות שירות בת החודשיים שנגזרה על המבקש כסבירה ולכן הערעור נדחה.

הבקשה למתן רשות הערעור

4. בבקשה שלפניי, מבקש המבקש מבית משפט זה ליתן רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי ולהורות על ביטול רכיב המאסר בפועל שהוטל עליו, וכן להקל בעונש הפסילה שהוטל עליו. בבקשתו, המבקש סבור כי במקרה זה עולה סוגיה אנושית-מצפונית אשר מקימה עילה למתן רשות ערעור לפי חריג של שיקולי צדק. לעמדת המבקש, בית משפט השלום לתעבורה שגה ביישום תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977, בכך שלא גזר את דינו לפי התיקון ובכך שגזר עליו עונש החורג ממתחם הענישה שממילא לא נקבע בגזר דינו. עוד טוען המבקש כי יש בנסיבותיו האישיות ובנסיבות המקרה עצמו כדי להקל בעונשו בצורה משמעותית.

דיון והכרעה

5. אין בידי לקבל את הבקשה למתן רשות ערעור. עניינו של המבקש כבר נדון בפני שתי ערכאות. הלכה היא, כי אין מעניקים רשות לערעור שני, אלא אם עולה סוגיה עקרונית בעלת חשיבות כללית, בין משפטית ובין ציבורית (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיה) (13.7.1982)), או אם ישנם שיקולי צדק ייחודיים בנסיבות המקרה (ראו: רע"פ 5066/09 אוהיון נ' מדינת ישראל (22.4.2010)). במקרה שלפנינו, אינני סבור כי בקשת רשות הערעור מעוררת שאלה משפטית עקרונית שכזו או מעלה שיקולי צדק שכאלה, וכי העילה עליה הצביע המבקש אכן מצדיקה דיון ב"גלגול שלישי".

6. עיינתי בבקשה ובפסקי הדין של בית המשפט השלום לתעבורה ובית המשפט המחוזי ואני סבור כי אין מקום להתערב

עמוד 2

בהם. המבקש לא העלה בבקשתו טענה בעלת חשיבות ציבורית כאמור וכל בקשתו עניינה בנסיבותיו הפרטניות של מקרה זה. וכן, על אף טענותיו, לא הועלו שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה. יתרה מכך, טענותיו של המבקש נוגעות לחומרת העונש. הלכה היא כי טענות לעניין זה אינן מקימות עילה למתן רשות ערעור אלא במקרים חריגים של סטייה ניכרת ממדיניות הענישה (ראו: רע"פ 1174/97 רפאלי נ' מדינת ישראל (24.3.1997); בר"ע 2853/91 פלוני נ' מדינת ישראל (13.8.1991)). סבורני כי המקרה הנוכחי אינו נמנה על אותם מקרים. סטייה כאמור לא הוכחה על ידי המבקש, ומעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בנסיבותיהם עולה כי אכן מדובר בעונש שאין בו כל סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון זה (ראו: ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 342, 337 (1998)). יתרה מזאת, אני סבור כי עונשו של המבקש כבר קל דיו ואינני רואה כל מקום להקלה נוספת. על כל האמור לעיל, אין בידי לקבל את בקשת רשות הערעור.

7. סוף דבר, הבקשה נדחית. על המבקש להתייצב בפני הממונה על עבודות שירות בבאר שבע ביום 4.1.2015, לא יאוחר מהשעה 8:00, כשבדיו תעודת זהות, לשם תחילת ריצוי עונשו בעבודות שירות.

עותק מהחלטה זו יומצא לממונה על עבודות שירות.

ניתנה היום, ט"ז בכסלו התשע"ה (8.12.2014).

ש ו פ ט